

Simon Kangas Larsens prædiken 17. søndag efter trinitatis

Taler

Simon Kangas Larsen
Sognepræst

Dato

27. september 2026

Sted

Langenæskirken, Aarhus

Omstændigheder

Prædiken kan ses i programmet 'Gudstjenesten' på DR1:
> Gudstjenesten: Lars Østergaard - Nærvær som medicin

Prædikentekst

Markusevangeliet kapitel 2, vers 14-22

Salmer

403: Denne er dagen, som Herren har gjort
29: Spænd over os
Han kommer og han spiser der
DDS 752 Morgenstund har guld i mund

- 1 Supersygehuse, regionshospitaller, sundhedshuse, praktiserende læger.

Vi bor i et land, hvor sundhedsvæsenet er sat i system.

- 5 I nogle dele af landet er lægerne tæt på - i andre er der mangel på læger. Uanset er det godt at have den bedste læge, når man er syg, og igen og igen oplever vi politikernes ambition om at reformere vores sundhedsvæsen, så der er så godt sygehus for pengene som muligt.

- 10 På Jesu tid var der ikke supersygehuse. Måske knapt et sundhedsvæsen.

Men der var læger, for Jesus siger i dag de kendte ord: "De raske har ikke brug for læge, det har de syge".

- 15 Jesus vil også reformere: Ikke sundhedsvæsenet og ikke sygehusene, men Jesus vil reformere, hvordan vi mennesker skal omgås hinanden – og Gud!

Og dagens tekst – eller reportage, hvis vi skal blive i en politisk medie-jargon, flyder over med klare statements i den retning fra Jesus både i ord og handling.

20

Han ser og spiser nemlig med dem andre ikke ser – dem andre forkaster.

Jesus ser det enkelt menneske frem for systemet; han ser den enkeltes behov.

25

Og det er ikke behov for lægehjælp i egentlig forstand, han har øje for.

Nej – det er noget helt andet, der er på spil – nemlig behovet for nærhed, kærlighed, tillid og håb.

30

De mennesker Jesus ser er dem, de andre ikke vil lege med.

I teksten ser han tolderer og syndere – tolderer er den, der svigter sine egne.

35 Syndere er dem, der ikke ser sin næste, men kun sig selv.

De mennesker, Jesus ser i dagens tekst, er dem, vi andre vender ansigtet bort fra og ikke vil se i øjnene, når vi nærmer os dem.

40 Systemet i teksten er de skriftkloge farisæer: Dem, der holder traditionen i hævd og ved, hvad der er sandt eller falsk. Rigtigt og forkert. Ud fra deres målestok – vel at mærke.

45 Men systemet kan også være dig og mig, når vi i ord og handling dømmer andre – den fremmede; den anderledes; den vi ikke bryder os om.

Da de gamle mænd ser, at Jesus går ind i et hus hos en af dem, de ikke regner – og oven i købet sætter sig ved mandens bord og spiser - så står verden ikke længere. Hvad har du gang i, Jesus?!

50

Ja – hvad har Jesus gang i? Jesus er i gang med at være læge for dem, der har behov for læge.

Jesus er der for dem, der er syge, og ikke for dem, der er raske.

55

Jesus ser de mennesker vi andre ikke vil se!

Jesu handlinger er ret vilde, og han sætter sig ikke ved bordet hos tolderne, fordi en eller anden sundhedsreform har bedt ham om det!

60

Nej – han sætter sig hos tolderne og synder og spiser med dem, fordi han har ser mennesket! Fordi han ser igennem synden og ser helt ind i hjertet på mennesket.

65 Jesu håb er, at hans handlinger kan tjene som inspiration for os – for dig og mig. Hvornår har du sidst sat dig og spist hos et menneske, du ikke kender?

– eller vildere endnu: Et menneske, du ikke bryder dig om? Et menneske, du foragter og er vred på?

70

Hvad sker der, når vi spiser? Vi får stillet vores sult i maven.

Hvad sker der så, når vi spiser sammen med andre? Når vi har måltidsfællesskab med andre?

75

Så får også stillet vores sult i hjertet, fordi relationer bliver opbygget og får næring.

Vi taler sammen – og når man gør det, bliver en fremme til en, der er kendt.

80

Når der er et andet menneske vi ikke kender – et andet menneske, vi har set os godt og grundigt vrede på, er der en relation der er knækket og gået i stykker – måske revet helt itu.

85 Brudte relationer er det, som Jesus kan og vil hele.

Et andet ord for brudte relationer kan være synd.

90 De mennesker, der er samlet i Tolderens Levis hus, er mennesker, der lever i en verden af brudte relationer. Når Jesus træder ind ad døren og sætter sig og spiser, heler det.

Det er derfor, vi ikke skal faste – sådan som den anden del af teksten i dag siger. Johannes disciple faster... altså lever efter nogle af systemets regler og normer.

95 Men det gør Jesu disciple ikke.

”Nej – selvfølgelig ikke – for det er nu vi er sammen”, siger Jesus. ”Det er nu, der er fest – det er nu brudgommen er her. Så selvfølgelig er det ikke nu, vi skal lade være med at spise sammen – selvfølgelig er det nu, vi skal opbygge

relationer og skabe liv.”

Jesus udfordrer med andre ord de gængse, farisæiske normer og regler ved at se de mennesker andre ikke ser. Ved at spise med dem – ved at være læge for dem!

105

Opfordringen i dag til os er at gøre det samme. Jesus siger meget direkte til tolderen Levi: Følg mig!

110

Den opfordring er også til dig: Følg Jesus! Gør som han gør ved at se og elske dit medmenneske. Både dem du kender – og dem du ikke kender.

Og husk – det går to veje – måske flere. For en dag, er du den der kan elske.

115

Den der kan sætte dig til bordet og spise – måske ligefrem have overskud til at dække bordet, forberede maden og være værten.

Men en anden dag er det dig, der har behov for at blive elsket. Bliver vartet op, og få serveret maden.

120

De dage, hvor livet gør ondt, hvor der er mere skygge end sol, mere mørke end lys, mere sorg end glæde. De dage, hvor det er bekymringerne, der stjæler opmærksomheden. De dage er det dig, der har behov for omsorg og at blive elsket. Elsket af Jesus - af dit medmenneske... af Jesus gennem dit medmenneske.

125

Det vigtige, vigtige budskab til os i dag fra Jesus er: Jesus er også læge for os! Jesus er der også for dig.

Han kommer også og besøger dig i dit hus og spiser med hos dig.

130

Ligesom du og vi søndag efter søndag – gudstjeneste efter gudstjeneste – bliver inviteret ind i Guds hus, hvor du kan spise med ham – og alle de andre – når du og vi knæler ned og modtager brødet og vinen til syndernes forladelse. Til at hele det brudte. Side om side med mennesker du kender eller ikke kender.

135

Det er det kærlighedsmåltid, han indstifter den første påske.

Den påske, hvor han bryder mørkets og syndens bånd og laver – ikke bare en sundhedsreform – men en kærlighedsreform, der forandrer vores verden... fra

140 evighed til evighed.

Amen

Kilde

145 Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

150 17. søndag efter trinitatis, Anden tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/simon-kangas-larsens-praediken-17-sondag-efter-trinitatis>

155

160

165

170

175